

На основу члана 61а став 3. Закона о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, бр. 62/06, 65/08 - др. закон, 41/09, 112/15, 80/17 и 95/18 - др. закон) и члана 42. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 - исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 - УС, 72/12, 7/14 - УС, 44/14 и 30/18 - др. закон),

Влада доноси

УРЕДБУ

О УСЛОВИМА, НАЧИНУ И ПОСТУПКУ ЗА ДАВАЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА У ДРЖАВНОЈ СВОЈИНИ НА КОРИШЋЕЊЕ У НЕПОЉОПРИВРЕДНЕ СВРХЕ

(објављено у „Службеном гласнику РС”, број 69 од 9. јула 2021. године)

Члан 1.

Овом уредбом ближе се прописују услови, начин и поступак за давање пољопривредног земљишта у државној својини (у даљем тексту: државно пољопривредно земљиште) на коришћење у непољопривредне сврхе (у даљем тексту: коришћење), као и критеријуми за утврђивање висине накнаде за давање државног пољопривредног земљишта на коришћење.

Ова уредба примењује се на земљиште које је у катастру непокретности Републичког геодетског завода уписано по врсти као пољопривредно земљиште у својини Републике Србије.

Катастарске парцеле које су предмет враћања у смислу закона којим се уређује враћање одузете имовине, не могу бити предмет коришћења.

Члан 2.

Државно пољопривредно земљиште може се дати на коришћење за:

1) производњу енергије коришћењем обновљивих извора енергије ветра и сунца изградњом, односно постављањем:

(1) електрана на енергију ветра са пратећом инфраструктуром (објекти ветрењаче, далеководи, пилони, други објекти у функцији електране, расвета и др.) и опреме за производњу електричне енергије коришћењем енергије ветра;

(2) електрана на сунчеву енергију са пратећом инфраструктуром (објекти соларних панела, далеководи, други објекти у функцији електране, расвета и др.) и опреме за производњу електричне енергије коришћењем сунчеве енергије;

2) извођење геолошких истражних радова и/или експлоатацију минералних сировина (глине, шљунка, песка, камена, нафте и природног гаса и др.) и/или извођење радова на одлагању јаловине, пепела, шљаке и других опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту на одређено време уз достављање неопходних одобрења издатих од стране министарства надлежног за послове рударства и геологије;

3) обављање делатности које су у вези са изградњом објеката који су проглашени за објекте од значаја за Републику Србију у складу са прописима којима се уређује планирање и изградња (постављање привремених објеката за смештај радника, паркинг за грађевинске машине и сл.) и делатности које су у

вези са изградњом објеката енергетске и комуналне инфраструктуре, телекомуникација и заштите од елементарних непогода, а које се због природних и других карактеристика не могу градити на другој локацији.

Члан 3.

Државно пољопривредно земљиште из члана 2. ове уредбе може се дати на коришћење физичком или правном лицу.

Члан 4.

Државно пољопривредно земљиште може се дати на коришћење на период до 30 година.

Члан 5.

Предмет коришћења може бити необрадиво државно пољопривредно земљиште (пашњаци, трстици и мочваре), односно обрадиво државно пољопривредно земљиште (њиве, ливаде, вртови, воћњаци и виногради) шесте, седме и осме катастарске класе.

Члан 6.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе групише државно пољопривредно земљиште које се планира за давање на коришћење у посебне јединице јавног надметања (једна катастарска парцела или више катастарских парцела или делова катастарских парцела, са подацима о броју, површини, класи и култури катастарске парцеле, као и површини која је планирана да буде заузета коришћењем).

Заинтересовано лице подноси надлежном органу јединице локалне самоуправе писмо о намерама за коришћење државног пољопривредног земљишта и одговарајући пројекат, који нарочито садржи следеће:

1) податак о површини и распореду заузећа парцеле за привремене теренске радове на изградњи неопходне инфраструктуре и површини која ће бити предмет сталног заузећа за време трајања уговора (графички приказ и текстуални опис);

2) пројекат рекултивације, санације, односно ремедијације у зависности од врсте производње, односно начина коришћења, који садржи предрачун трошкова враћања пољопривредног земљишта у пређашње стање који израђује лице које за обављање тих послова има овлашћење у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште, односно заштита животне средине;

3) записник пољопривредног инспектора о фактичком стању на терену;

4) информацију о локацији из које се утврђује да се ради о пољопривредном земљишту, а у случају када се ради о одлагању опасних и штетних материја, информацијом о локацији мора бити предвиђено коришћење земљишта у те сврхе;

5) потврду о овереним билансним резервама минералних сировина.

Потврду Агенције за реституцију да катастарска парцела која је предмет захтева није предмет враћања у натуралном облику у складу са законом којим се уређује враћање одузете имовине и обештећење и потврду надлежног органа јединице локалне самоуправе да није предмет враћања у складу са

законом којим се уређују начин и услови признавања права и враћање земљишта које је пренесено у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа прибавља, по службеној дужности, надлежни орган јединице локалне самоуправе у складу са законом којим се уређује општи управни поступак.

Члан 7.

Одлуку о објављивању јавног огласа за давање на коришћење државног пољопривредног земљишта доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе, уз сагласност министарства надлежног за послове пољопривреде (у даљем тексту: Министарство).

Давање државног пољопривредног земљишта на коришћење спроводи се у поступку јавног надметања сходном применом прописа којим се уређује давање у закуп пољопривредног земљишта у државној својини.

Члан 8.

После спроведеног поступка јавног надметања, одлуку о давању на коришћење државног пољопривредног земљишта најповољнијем понуђачу доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе, уз сагласност Министарства.

Против одлуке из става 1. овог члана може се изјавити жалба Министарству, односно надлежном органу аутономне покрајине за послове пољопривреде, ако се земљиште налази на територији аутономне покрајине, у року од 15 дана од дана доношења одлуке.

На основу коначне одлуке о давању на коришћење државног пољопривредног земљишта, а по извршеној уплати годишње накнаде за коришћење земљишта, утврђене у складу са овом уредбом, Министарство и најповољнији понуђач (у даљем тексту: Корисник), закључују уговор о коришћењу.

Члан 9.

Уговор из члана 8. ове уредбе нарочито садржи: податке о земљишту које је предмет уговора (катастарска парцела, лист непокретности, укупна површина парцеле и површина која се заузима коришћењем и др.); период коришћења; висину накнаде и рокове плаћања накнаде; права и обавезе корисника; средства обезбеђења за плаћања накнаде и средства обезбеђења за спровођење радова рекултивације, ремедијације и санације у зависности од начина коришћења земљишта (депозит); разлоге за отказ и престанак уговора.

Земљиште које је предмет уговора о коришћењу не може бити предмет располагања давањем на коришћење трећим лицима.

Ако корисник располаже земљиштем које је добио на коришћење супротно ставу 2. овог члана, уговор се раскида.

Члан 10.

На основу уговора из члана 9. ове уредбе Корисник у катастру непокретности Републичког геодетског завода врши упис забележбе уговора о коришћењу државног пољопривредног земљишта.

Члан 11.

Почетна годишња висина накнаде на јавном надметању за давање на коришћење једнака је:

1) петоструком износу просечне цене закупа по хектару државног пољопривредног земљишта на територији Републике Србије, у случају из члана 2. тач. 1) и 3) ове уредбе;

2) тридесетоструком износу просечне цене закупа по хектару државног пољопривредног земљишта на територији Републике Србије, у случају из члана 2. став 1. тачка 2) ове уредбе.

Члан 12.

Накнада за давање на коришћење државног пољопривредног земљишта представља искључиво вредност коју на име давања на коришћење приходује Република Србија.

Накнада за коришћење плаћа се унапред, једном годишње, с тим што се износ накнаде за прву годину плаћа пре закључења уговора, док се накнада за сваку наредну годину плаћа најкасније до 30. септембра текуће године.

Висина накнаде из члана 11. ове уредбе може се усклађивати сваке треће године.

Новчана средства за враћање пољопривредног земљишта у пређашње стање у износу од 30% трошкова предвиђених пројектом рекултивације, санације, односно ремедијације, Корисник депонује на рачун Министарства пре закључења уговора о коришћењу, а остатак трошкова предвиђених пројектом рекултивације, санације, односно ремедијације у износу од 70% Корисник депонује на рачун Министарства најкасније пет година пре истека уговора о коришћењу.

Ако корисник не депонује на рачун Министарства остатак трошкова предвиђених пројектом рекултивације, санације, односно ремедијације у износу од 70%, уговор се раскида.

Трошкове рекултивације, санације, односно ремедијације пољопривредног земљишта сноси Корисник, којем се депонована средства из става 4. овог члана враћају ако своју обавезу изврши у року предвиђеном пројектом рекултивације, санације, односно ремедијације, а у супротном депонована средства задржава Министарство.

Ако Корисник не изврши обавезу рекултивације, санације, односно ремедијације државног пољопривредног земљишта, обавезу преузима Министарство, а на терет Корисника.

Члан 13.

Средства остварена од давања на коришћење државног пољопривредног земљишта у висини од 60% приход су буџета Републике Србије, а у висини од 40% приход су буџета јединице локалне самоуправе на чијој се територији налази државно пољопривредно земљиште које је дато на коришћење.

Члан 14.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 Број: 110-6472/2021

У Београду, 9. јула 2021. године

В Л А Д А

ПРЕДСЕДНИК

Ана Брнабић, с.р.